

לצערנו, היום בכל העולם זה שעת סכנה, וכל אחד מחוייב לעשות מה שהוא יכול, ורואים שמעוררים מן השמיים אז צריך להתעורר. רבונו של עולם דופק ודופק- צריך להתעורר. כתוב בפסוק "כי ה' אלוקיך מתהלך בקרב מחניך להצילך"- ה' מתהלך בינך כדי להצילך, ולהפיל את שונאיך בידך, אומרים בספרים הקדושים שזה רק בתנאי ש "והיה מחניך קדוש" אז יש את הזכות. ואומר הפסוק בהמשך "ולא יראה בך ערוות דבר ושב מאחריך", ח"ו כאילו שהשכינה פונה לאחור ולא משגיחה על הבנים היהודים ח"ו שלא הולכים בצניעות. צריך להבהל מלשמוע כאלו מילים.

הגאון מוולנא זצ"ל אמר כמו שהגיעה אצל גברים צריכה להיות בתורה, כך צריכה להיות ה"יגיעה" של נשים בצניעות.

הרבי מקאליב אמר "אני עומד מול ארון הקודש, ואני לא נמנע מלהגיד לכל בת ישראל שתתקן בצניעות, שתאריך את הבגדים, תרחיב אותם, תסגור את הצאוורונים, כשיבוא יום הדין והמשפט, יבואו כל חתיכות הבדים ושימו את כל זה על הכף של הזכויות, ובלי ספק ידונו אותה לכף זכות.

כתוב בספר "נפש החיים" של ר' חיים וולוז'ינר : כשאשה יוצאת לרחוב וגורמת ח"ו הרהור לגבר, הוא פוגם עד כסא הכבוד, עד קודש הקדשים העליון, יותר מטיטוס הרשע כשהעמיד צלם בהיכל והשכינה כבר לא הייתה שם, וכשזרק ספר תורה והאותיות כבר לא היו על הקלף, אך הוא פגע רק בעצים ואבנים, אך פה, אם גורמים הרהור זה פוגם ח"ו עד כסא הכבוד.

(כעת אפשר להגיד כך : ראי כמה שאת עדינה, ואת פשוט לא יודעת, בחנויות מוכרים בגדים לא צנועים, ואסור בשום אופן ללבשם. אני רוצה להסביר לטובתך, כשהולכים עם חצאית קצרה וצרה, רואים את צורת הרגל וזה מחטיא את הרבים ! גברים מתלוננים על כך שזה ממש מחטיא אותם, והם לא יכולים לעמוד נגד זה ואין להם לאן לברוח. אך בזכות שתאריכי את החצאיות- יאריך לך ה' את ימיך, ובזכות שתרחיבי אותן- ירחיב לך ה' את פרנסתך, שיהיה לך הכל ברווח, בשפע וכל טוב.

כתוב ברבינו יונה (אגרת התשובה) "וצריכה האשה שתהא צנועה וזוהרת שלא יסתכלו בה בני אדם חוץ מבעלה, שהמסתכלים בפניה או בדידה יורדין לגיהנום, והיא ענושה בעונש כל אחד ואחד מהם מפני שהחטיאה אותם ולא נהגה צניעות בעצמה ונכשלו בה.

נכון, לגברים אסור להסתכל, אך אשה שגורמת לכך, ע"י הלבוש שלה, שגברים יסתכלו, היא תיענש על כך.

כתוב בספר "יערות דבשי" של ר' יונתן אייבשיץ שמי שהולכת עם צווארון פתוח, הגיהנום שלה יהיה גדול מאד שא"א כלל לתאר.

על החצאיות הקצרות

כל הרבנים אסרו ללבוש חצאית קצרה שבגללה רואים את צורת הרגל, וזה מאדחמור.

אל ה"חזון איש" נכנסה פעם אשה בוכיה מאד וסיפרה על בתה שהפכה לחילונית רח"ל. ה"חזון-איש", שאל אותה הרבה שאלות, עד שהגיע לשאלה אחת ובה התברר שכשאישה זו שוטפת כלים, היא מרימה את השרוול, ואז אמר ה"חזון-איש" : "1" ס"מ שרוול, זה קילומטר בילדים!". מכאן רואים את האחריות העצומה של הצניעות כמה זה משפיע על דורי דורות, וכל ס"מ שמוסיפים על הצניעות זה דבר גדול מאד.

לחלק דפים על הצניעות ולהגיד : " אנו מחלקות דפים על הצניעות לרפואת או שאפשר לומר : "אנו מחלקות דפים על הצניעות, לזיכוי הרבים".

ולמי שמעוניינת לשמוע, אפשר לספר מעשה שהיה, אודות אשה צעירה בת 23 עם שני ילדים קטנים, המתגוררת בבור-פארק. אותה אשה חלתה במחלה הידועה רח"ל, במשך עשרה חדשים, היא כבר לא הייתה מסוגלת לאכול בצורה הרגילה, אלא רק דרך זונדה, וכן היא חוברת למערכת הנשמה. לרפואתה, אירגנו כנס על הצניעות, ובו ביקשו מכל אחת לקבל על עצמה משהו מן הצניעות : בגדים רחבים, ארוכים, צווארונים סגורים, גרביים עבות יותר וכד'. תוך כמה ימים היא החלה לאכול אוכל בצורה רגילה, בלי הזונדה וכמה ימים מאוחר יותר הורידו לה את מכשירי ההנשמה ובי"ה היום היא כבר הולכת.

ועוד סיפור על אשה המתגוררת בבני-ברק, שחלתה ושכבה בלי הכרה, ראותיה היו מלאות במים, והרופאים נתנו להבין שאין כבר מה לעשות אתה. ילדיה החליטו שכבר כ"כ הרבה התפללו למענה, שכעת מוכרחים לעשות כבר משהו למעשה ! הבנות הסתכלו על כל הבגדים שלהן, כל מה שהיה קצר, צר או לא ראוי הם זרקו. אחת מהן בת 17 נשארה ללא בגד אחד! עוד באותו לילה התעוררה האמא, ולמחרת החליטו הרופאים שאפשר לשחררה מבית החולים.

* * *

כשהגיע הבעל שם-טוב, לעיר איסטמבול, הוא ראה אברכים בעלי נשמות גבוהות של קדושים, תנאים ואמוראים ואמר שזה בזכות האמהות שלהם שהיו צנועות. ר' שלמה אלפנדרי אמר שהוא זוכר שאכן באיסטמבול הלכו בצניעות יתירה, שאי אפשר בכלל לתארה.

רבינו בחיי אמר : " כשרואים תלמיד חכם, צדיק, ירא שמיים ועניו צריך לדעת שזה בזכות האמא שלו שהייתה צנועה.

ר' יששכר דוב רוקח מבעלו זצ"ל אמר שהיראת-שמיים של הבנים והכח לעמוד בסיונות, נובע מהצניעות של אמם.

בעל ה"ישומי אמונים" כותב בצוואתו כל אשה שתקבל על עצמה ללכת בצניעות, עומדים עליה מאות עולמות, שמלאכים לא יכולים להגיע אליהם. וכל אשה שהולכת בצניעות ומכוונת לשם שמיים, היא מגינה על חלק מהזור, וכשמשיח יבוא והאור שיהיה ממנה יהיה כאור השמש והירח, והשכר שמקבלים על צניעות גדול יותר מכל מצוות ומעשים טובים.

הרב וואלף (מנהל סמינר ב"ב) נכנס פעם אל ה"חזון איש" זצ"ל ושאל אותו : " מהו טל התחיה של הנשים ? " והוא ענה שבזכות הצניעות שלהן, שהולכות עם צווארונים סגורים, בגדים רחבים, גרביים עבות ובגלל זה הן מזיעות, זה יהיה טל התחיה שלהן לזכות בתחיית המתים, כמו שאצל הגברים טל התחייה הוא מהועה שמלימוד התורה.

איפור

באותו פרק בישעיהו כתוב "משקרות עיניים" אומרת הגמרא שזה שהן צבעו את הפנים והעיניים, זה גם היה חלק מגילוי עריות שבגללו היה החורבן.

בתרגום יונתן בן עוזיאל כתוב שהמבול בא, בגלל שהנשים צבעו את הפנים והידיים, וזה היה חטא המבול.

הרבי מסאטמר זצ"ל הרבה פעמים היה מעורר על העניין של האיפור, דברים אלו מובאים ב"דברי יואל" (פרי יתרו תשט"ז) ובעוד מקומות. וכן הוא היה מעורר ואומר שצביעת הפנים מביאה לחילול שבת ח"ו.

תכשיטים

שאלה ידועה במדרש תנחומא: האם מותר לצאת בשבת עם תכשיטים, או שיש חשש של הוצאה מרשות לרשות? שמה היא תוריד אותם ותחזיק ביד, והוא עונה שבאמצע השבוע הרי גם אסור לה לצאת עם תכשיטים, שיכולים לראות אותה וכך היא עוברת על "לפני עורר לא תתן מכשול".

המדרש אומר שם: "לא ניתנו תכשיטים לאשה אלא להתקשט בביתה!"

כתוב ב"שבט מוסר" כשאישה יוצאת לרחוב עם תכשיטים, היא חוטאת ואף מחטיאה את הרבים, בגלל שזה לא מצוי שהיא לא תפגוש עם-הארץ והוא לא יעבור על "לא תחמוד אשת רעך". והיא שגרמה לכך תיענש.

כתב ה"חפץ חיים" זצ"ל: "כל הברכות והטובות של העולם, פרנסה, הצלחה בין ברוחניות ובין בגשמיות נובעים מהצניעות." והוא מדגיש שכל הצרות בפרנסה ומסביב ועיקר עזיבת התורה, נובעים מחוסר צניעות. וחובה על כל אחד לעצמו לכבות את האש הנוראה המכלה את העם היהודי, הי' ירחם.

ועכשיו לפני שהיא תגיד: "שהגברים לא ייסתכלו, וכך הם לא ייכשלו מה אנחנו אשמות! לענות לפני זה: כתוב בספרים הקדושים שכשבת יהודיה יוצאת לרחוב, והיא לא לובשת כראוי, באים מסביבה אלפי אלפי מזיקים והם הולכים מסביבה, מושכים את עיני הגברים כדי שייסתכלו עליה, ומזה נוצרים עוד מזיקים וזה הכל עליה. הגמרא בברכות אומרת: אם היו נותנים רשות לראות את המזיקים שמסתובבים מסביבה, היא היתה מתה מרוב פחד, ולא הייתה יכולה לעמוד בזה.

מסתבר שאפילו יהודים יראי שמיים שנוהרים לא להסתכל על נשים, נכשלים בגלל נשים לא צנועות ואין שום תירוץ שהגברים לא ייסתכלו.

לאחת שעונה בחוצפה, לא להתווכח, אלא רק להגיד: דעי לך, שאת מחטיאה את הרבים, אני רוצה רק בטובתך, ולאחר 120 שנה, שלא יהיו לך טענות שלא אמרו לך. (וללכת). אפשר לספר על ה"חפץ חיים" שכך אמר למי שלא רצה לשמוע דברי מוסר, שלאחר 120 לא תוכל לטעון שישראל מאיר לא עורר אותך.

לפני כ-30 שנה הייתה אסיפה גדולה בירושלים, ואחד מגדולי הדור קרא: "אוי, כואב לי על נשות אברכים שהולכות בגדים קצרים וצרים. אפשר לסגור את כל הכוללים ח"ו, כמה שווה התורה של הבעל אם אשתו הולכת כך ברחוב, כל התורה הולכת ח"ו לסטרא-אחרא" (ודאי שזה מכוון גם לטריקו שהבית-דין צדק אמר שזה גילוי עריות ממש! וכשאשה לובשת, אפילו לא טריקו אלא בגד שרואים דרכו את צורת הגוף היא עוברת כל רגע על איסור החטאת הרבים.)

על גרביים דקות ושקופות

בעל ה"חזון איש" זצ"ל ור' שלמה זלמן אויערבאך פסקו, שכדי לדעת אם הגרב אינה שקופה, צריך ללבוש אותה על היד, למתוח אותה כמו שמותחים אותה על הרגל ולבדוק אם רואים דרכה את היד, ואם רואים זה כמו שלא לובשים כלל גרב ואסור לברך כנגד זה ברכה! וגבר שמברך בצורה כזו זה ברכה לבטלה.

צריך להבין מה פרוש: דנייר? דנייר, אלו חוטים. מה רוצים הגויים? שיהיו הרבה חוטים כדי שהגרב תהיה חזקה, אך שקופה! לכן הם עושים את הגרב או מחוטים דקים או מחוטים שקופים, לכן לא מספיק שרואים על החבילה כמה דנייר זה, אלא צריך למתוח על היד כדי לראות אם היא מספיק אטומה ולא רואים דרכה את הרגל.

כתוב בשם ה"חפץ חיים" הקדוש, שבצניעות, על כל ספק צריך ללכת לחומרה. למשל, אם אחד סובר כך והשני אחרת, צריך להחמיר. וכל המוסיף, מוסיפין לו מן השמיים !!

בשמים

כתוב בישעיהו "ויאמר ח' יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטויות גרון משקרות עיניים הלוך וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה" אחד הגורמים לחורבן היה גילוי עריות. "וברגליהם תעכסנה" פירושו שהיו מכניסות בנעליהן מין בושם אפרסמון, ובזמן הליכתן זה התפזר והריח, וכך הכשילו את האנשים והבחורים. בגמרא כתוב על העונש החמור שנעשו: "והיה תחת בושם מק ייהי" המקום ששם הם שמו את הבושם נהיה נמקים, חתכים ופצעים.

הקי' בעל ספר ה"חדדים" מביא בספרו שעיי שהאנשים מריחים בושם של נשים, הם עוברים על מצוות עשה ולא תעשה: 1. מצוות עשה מן התורה "קדושים תהיו" מפרש רש"י" הו פרשים מן העריות" 2. מצוות לא תעשה, אחת מעשרת הדברות "לא תנאף", הז"ל מפרשים בד"מ לא תהנה לאף, וכתוב שאשה שהביאה לכך תענש כ"ע מפני שהכשילה אחרים.

הבה נעשה חשבון שכשאישה יוצאת לרחוב אחרי שהתבשמה, ועוברים לידה 50 גברים, היא תענש על כל אחד שהכשילה אותו.

מי יכולה לקחת על עצמה אחריות כה גדולה???

צריך להבין שבניין הריח של הבשמים, לא להריח, לא יכולים הגברים להיעזר בשום דבר כנגד זה, וליהודי ירא שמים יש צער וכאב גדול מזה. אך הנשים כן יכולות לעזור בזה!! פשוט לא לשים בושם לפני יציאה לרחוב.

!! בחצלחה רבה !!